

V I Lenin

Förbrödningens betydelse

Soldaternas förbrödning vid fronten antingen förhånas av kapitalisterna eller också riktar de rasande förbannelser mot den. Genom lögn och förtal söker de reducera hela saken till ett tyskarnas ”bedrägeri” mot ryssarna och hotar – genom sina generaler och officerare – med straff mot förbrödningen.

Med tanke på försvaret av den ”heliga äganderätten” till kapitalet och till kapitalprofiten är en sådan politik från kapitalisternas sida helt riktig: för att *undertrycka* den proletära socialistiska revolutionen från första början är det verkligen *nödvändigt* att betrakta förbrödningen just så som kapitalisterna gör.

De medvetna arbetarna, följda av halvproletärernas och fattigböndernas massa enligt de förtryckta klassernas riktiga instinkt, betraktar förbrödningen med den djupaste sympati. Det är klart, att förbrödningen är en väg till fred. Det är klart, att denna väg inte går via de kapitalistiska regeringarna, att man inte kan gå den i förbund med dem utan endast mot dem. Det är klart, att denna väg utvecklar, stärker och befäster det broderliga förtroendet mellan olika länders arbetare. Det är klart, att denna väg *börjar bryta sönder* kasernfängelsernas förbannade disciplin, soldaternas kadaverdisciplin mot ”sina” officerare och generaler, mot sina kapitalister (ty officerarna och generalerna hör mestadels antingen till kapitalistklassen eller försvarar dess intressen). Det är klart, att förbrödningen är *massornas* revolutionära initiativ, innebär ett uppvaknande av de förtryckta klassernas samvete, förnuft och mod, att den med andra ord är en länk i den socialistiska, proletära revolutionens kedja.

Leve förbrödningen! Leve proletariatets *begynnande* socialistiska världsrevolution!

För att förbrödningen så lätt, säkert och snabbt som möjligt skall leda till vårt mål är vi förpliktade att vinnlägga oss om att förbrödningen är så organiserad som möjligt och har ett klart politiskt program.

Hur mycket kapitalisternas och deras vänners hatiska press än må förtala oss genom att kalla oss anarkister, kommer vi inte att förtrötas att upprepa: vi är inte anarkister, vi är varma anhängare av bästa möjliga organisation av massorna och den fastaste ”stats”-makt, men vi vill inte ha en sådan stat som den borgerligt parlamentariska republiken utan en sådan som arbetar-, soldat- och bondedeputeradesovjeternas republik.

Vi har alltid tillrätt, att förbrödningen skall ske så organiserat som möjligt genom att man övervakar – genom själva soldaternas förnuft, erfarenheter och iakttagelser – att det därvid inte förekommer något bedrägeri och genom att man söker hålla officerarna och generalerna, som mestadels illvilligt förtalar förbrödningen, borta från mötena.

Vi strävar efter att förbrödningen inte skall inskränka sig till prat om fred i allmänhet utan skall leda till diskussion om ett *klart* politiskt program, till en diskussion om frågan *hur* man skall göra slut på kriget och *hur* man skall kasta av sig det ok som pålagts av kapitalisterna, vilka började kriget och nu drar ut på det.

Vårt parti har därför riktat ett upprop till soldaterna i alla krigförande länder (se nr 37 av Pravda), vilket ger vårt bestämda, exakta svar på dessa frågor och innehåller ett klart politiskt program.

Det är bra, att soldaterna förbannar kriget. Det är bra, att de kräver fred. Det är bra, att de börjar känna att kriget är fördelaktigt för kapitalisterna. Det är bra, att de bryter igenom tukthusdisciplinen och själva inleder förbrödning på alla fronter. Allt detta är bra.

Men det är ännu inte nog.

Soldaterna måste nu övergå till en sådan förbrödring, där ett klart politiskt program diskuteras. Vi är inte anarkister. Vi tror inte att kriget kan avslutas genom en enkel ”vägran”, en vägran av individer, grupper eller tillfälliga ”hopar”. Vi är anhängare av att kriget skall avslutas, vilket blir fallet, genom en *revolution* i en rad länder, dvs genom att *statsmakten* erövrar av en ny klass, inte av kapitalisterna och småägarna (vilka alltid till hälften är beroende av kapitalisterna) utan av proletärerna och halvproletärerna.

I vårt upprop till soldaterna i alla krigförande länder framlade vi vårt program för en arbetarrevolution i alla länder: hela statsmaktens övergång till arbetar- och soldatdeputerades sovjeter.

Kamrater soldater! Diskutera detta program sinsemellan och tillsammans med de tyska soldaterna! En sådan diskussion kommer att hjälpa er att finna den riktiga, mest organiserade och kortaste vägen till slut på kriget och avkastande av kapitalets ok.

* *
*

Några ord om en av kapitalets tjänare, Plechanov. Det är bedrövligt att se hur djupt denne exsocialist har sjunkit! Han jämställer förbrödring och ”förräderi”!! Han resonerar så här: kommer inte förbrödringen, om den lyckas, att leda till separatfred?

Nej, herr exsocialist, förbrödringen som vi stött på *alla* fronter leder inte till en ”separat”-fred mellan kapitalisterna i några länder utan till allmän fred mellan de revolutionära arbetarna i alla länder, *trots* kapitalisterna i alla länder, mot kapitalisterna, med målet att kasta av deras ok.

Pravda nr 43, den 11 maj (28 april) 1917

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 31, s 459-461